

ARETZ, Hubertina, verpleegster, verzetsstrijdster en politiek gevangene 1940-'45 (Horbach 22 augustus 1893 - Berlaar 14 februari 1973).

Zij werd geboren uit een familie van Nederlands-Limburgse gastarbeiders bij Aken. Na middelbaar onderwijs in Duitsland behaalde zij het verpleeg-

stersdiploma in Nederland. Reeds in 1934 werd zij door het naziregime bij verstek veroordeeld wegens hulp aan Duitse katholieken en Joden. Door huwelijk Belgische geworden vóór 1940, behoorde zij te Antwerpen tijdens de oorlog tot het Komitee voor Hulpverlening aan verdrukte Joden. Gearresteerd door de Sicherheitsdienst (SD) verbleef zij bijna twee jaar in gevangenschap, o.m. in de nazikampen van Ravensbrück en Neuengamme, met dwangarbeid in een zoutmijn.

Teruggekeerd in 1945, als zwaar invalide, zette zij zich spoedig in om de verzoening Wit-Zwart te bewerken en in de latere campagne voor amnestie. Zij was medeoprichtster van de Anti-Haatliga, van het Verbond van het Vlaams Verzet en in 1968 van de Vereniging van Vlaams-nationale Weerstanders en Politieke gevangenen. Bij het streven naar verzoening door amnestie trokken vooral haar spreekbeurt op de tweede Bedevaart van de Anti-Haatliga (1955) en op de IJzerbedevaart van 1971 de aandacht. Ook haar optreden met andere Vlaamse verzetsstrijders op de verboden Bormsherdenking in 1966 te Merksem kwam in de publieke belangstelling. Verder richtte zij herhaaldelijk open brieven aan de Koning en het Belgisch episcopaat i.v.m. het amnestieprobleem.

WERKEN: *Zo sprak een lid van het verzet*, in *Tcren* (augustus 1955); - *Wit eresaluut aan de zwarte Dr. Borms*, in *Dietsland-Europa* (april 1971).

LITERATUUR: M. Babylon, *Een politiek kerstverhaal*, in *De Volksunie* (26 december 1964); - L. de Lentdecker, *Mevrouw Aretz bij Bormshulde*, in *De Standaard* (24 april 1966); - H. Uytterhoeven, *Weerstand*, in *Wij* (13 februari 1971).

WALTER LUYTEN